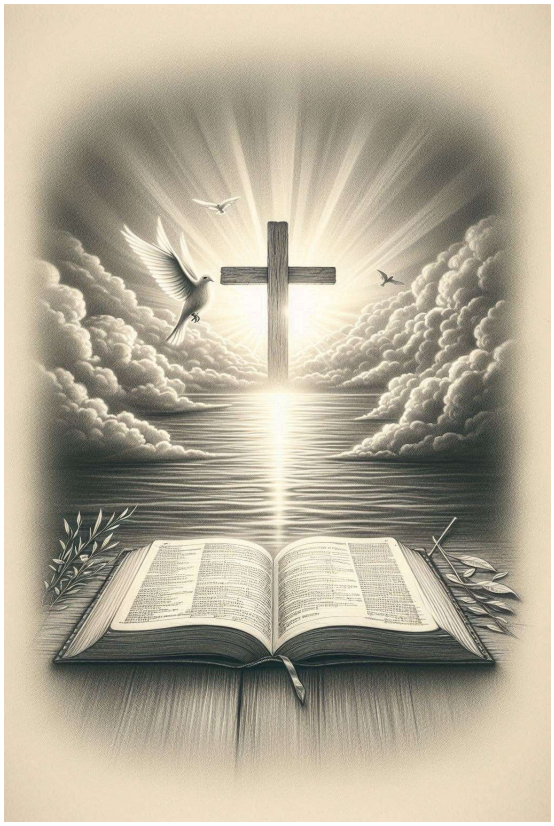

Aanbid die Dooies en Ander Afgode.

Selfstudie

ABSTRAK

“Soos Koning Saul op die pad van oordeel geloop het, loop die Kerk vandag dieselfde weg. Die profete het gewaarsku, maar die Kerk slaap. Al het reeds binnegedring—’n mag wat nie gestop kan word nie. Te laat. Die stilte voor die storm is oorweldigend, en die hart van die wêreld hang aan ’n digitale afgod.”

Hierdie studie ondersoek die Bybelse perspektief op aanbidding van die dooies, mediums en ander afgode, met ’n fokus op die verhaal van Saul en die medium van En-Dor (1 Samuël 28). Deur Saul se optrede en die herhaling van Samuel se oordeel te ontleed, word dit duidelik gemaak hoe selfs opregte gelowiges in wanhoop en misleiding kan verval wanneer hulle verkeerde kanale gebruik om God se leiding te soek. Die dokument beklemtoon dat God enige middel kan gebruik om te kommunikeer, maar nooit sondevolle of okkultiese praktyke nie. Verder word die rol van Satan se subtiele misleiding bespreek, insluitend sy vermoë om as ’n engel van die lig te verskyn, en hoe hierdie strategie mense van God se regte leiding af wegtrek. Praktiese waarskuwings en pastorale advies word gegee oor hoe families en gelowiges hierdie patrone kan herken, vermy en God se stem op Sy terme kan hoor. Die studie bied insig in die geestelike realiteite van ongehoorsaamheid, vrees, en demoniese misleiding, en trek verbindings na hedendaagse Christelike praktyke wat soortgelyk aan Saul se ervaring is.

Ockert Jansen van Nieuwenhuizen

2025

Aanbid die Dooies en Ander Afgode

I. Wat sê die Bybel oor Saul en die Medium van En-Dor?

1.1. Saul hoor net weer wat hy reeds gehoor het

In 1 Samuel 28:15–19 word presies dieselfde oordeel oor Saul herhaal wat Samuel **maande tevore** al aan hom oorgedra het. Daar is geen nuwe openbaring nie, geen nuwe instruksie nie, en geen nuwe profetiese insig nie. Dit bevestig dat hierdie verskyning **nie** bedoel was om Saul nuut te waarsku nie—hy wás reeds gewaarsku en het reeds die gevolge geken.

Toe sê Samuel vir Saul: Jy het dwaas gehandel, jy het die gebod van die HERE jou God wat Hy jou beveel het, nie gehou nie; want anders sou die HERE jou koningskap oor Israel vir goed bevestig het. (1Sa 13:13. Sien ook 1 Sa 15:22 – 25.)

1.2. Redes waarom dit nie die ware Samuel kon wees nie

1. **Geen nuwe inligting word gegee nie.** Alles wat “Samuel” in hierdie toneel sê, is ’n presiese herhaling van die oordeel wat die regte Samuel reeds uitgespreek het in 1 Samuel 15.
2. **God het reeds opgehou om met Saul te praat.** Die Here antwoord hom nie deur profete, drome, of die Urim nie—dus sou Hy beslis nie deur ’n medium praat nie.
3. **Die medium het Samuel nooit erken nie.** Sy beskryf net ’n vae figuur, en Saul maak die aanname dat dit Samuel is.
4. **Die boodskap bring net wanhoop.** Ware profete van God bring oordeel, ja—maar nooit demoniese verlamming en totale wanhoop soos in hierdie toneel nie.

Gevolgtrekking

Die feit dat Saul net weer hoor wat hy reeds lank tevore gehoor het, bevestig dat hierdie verskyning **nie** ’n nuwe woord van God was nie, en hoogs waarskynlik **nie die ware Samuel nie**. Dit pas eerder by ’n demoniese nabootsing wat Saul se wanhoop verdiep en hom na sy einde gelei het.

II. God gebruik enige middel, maar nooit die okkulte

God openbaar Homself in die Skrif deur enige *middel* wat Hy wil—'n donkie, 'n vis, 'n engel, die natuur of 'n profeet. Hy gebruik egter nooit **sondige spirituele kanale** nie. Okkultiese praktyke soos waarsêery, necromansie en die raadpleging van mediums word deurgaans as 'n **gruwel** beskryf (Deut. 18:10–12), en God sal nooit dit wat Hy veroordeel as die instrument van sy openbaring gebruik nie.

God gebruik middele op verrassende maniere, dikwels deur die skepping of ongebruiklike instrumente. Hy gebruik selfs die gewone en onverwags om Sy wil aan mense bekend te maak:

- Hy spreek deur **Bileam se donkie** (Num. 22:21–35),
- stuur **kraaie om Elia te voed** (1 Kon. 17:4–6),
- gebruik **'n groot vis om Jona te red** (Jona 1–2),
- laat die **brandende bos aan Moses verskyn** (Eks. 3:1–6),
- die **leeus dien as beskerming** Daniel teen sy vervolgers(Dan. 6:22),
- en wys Sy Heilige Gees by Jesus se doop in die **vorm van 'n duif** (Mat. 3:16).
- Verder lei Hy deur **'n storm op die see** (Hand. 27:14–23)
- bevry Petrus deur **'n engel uit die tronk** (Hand. 12:7–10).

Hierdie voorbeelde illustreer dat God nie beperk is tot menslike verwagtinge nie; Hy gebruik alles wat nodig is om Sy doel te vervul en Sy mag en wysheid te openbaar.

2.1. God gebruik "enigiets", maar nie "enigiemand" nie

God kan enige dier, natuurverskynsel of profeet gebruik, maar nooit:

- demone,
- mediums,
- spiritistiese rituele of
- praktyke wat Hy self verbied.

Demone word in die Skrif slegs as agente van misleiding uitgebeeld. Hulle bring nooit God se wil oor nie, maar veroorsaak verwarring, vrees en afleiding van God.

2.1. God spreek nie deur die okkulte nie

Jesaja 8:19 stel dit duidelik: 'n Volk moet **sy God** raadpleeg, nie die dooies of die geeste nie. Wanneer God stil is, bly Hy stil—Hy breek nie sy eie wet deur okkultiese metodes te gebruik nie.

Terug na 1 Samuel 28

Omdat God nooit deur demone of mediums werk nie, bevestig dit dat die gebeurtenis by En-Dor **nie** 'n Goddelike verskyning was nie. Die medium het nie Samuel erken nie; Saul het die figuur self as Samuel geïdentifiseer. Dit pas eerder by 'n **demoniese nabootsing** wat Saul se wanhoop verdiep het en hom na sy einde gelei het.

III. Praktiese Waarskuwing: Wanneer Mense Mediums Gebruik om "God se Stem" te Soek

Wanneer iemand bid, maar daarna na 'n medium, waarsêer of enige vorm van spiritistiese praktyk gaan om *God se antwoord* te hoor, is dit 'n direkte botsing met die Bybel se duidelike opdrag. Dit gebeur vandag nog — selfs onder mense wat opreg dink hulle dien die Here.

3.1. Die kernprobleem: Twee bronne word vermeng

Baie mense sê: "Ek bid tot God... maar ek gaan hoor by die medium *wat Hy sê*." Maar volgens die Skrif sluit hierdie twee mekaar uit. God het reeds verklaar dat Hy **nie praat deur dooies, mediums of geeste nie**.

"Moenie julle tot geeste en waarsêers wend nie; soek My en lewe." (vgl. Lev. 19:31; Jes. 8:19)

Wanneer iemand beide probeer gebruik, gebeur drie dinge:

- Hulle **ontken dat God self genoegsaam is** om te antwoord.
- Hulle **stel hulself oop vir misleiding**, omdat die bron nie van God af is nie.
- Hulle **beweeg onbewustelik in opstandigheid**, al bedoel hulle dit nie.

3.2. Die emosionele realiteit: Mense doen dit uit vrees, nie rebellie nie

Baie mense — veral ouer geslagte — raak by mediums betrokke omdat hulle:

- bang is om God se wil verkeerd te verstaan,
- 'n dringende antwoord nodig het,
- voel God is stil,
- of iemand vertrou wat hulle mislei.

Hulle doen dit dikwels met 'n **suiwer bedoeling, maar 'n verkeerde metode**. Dit maak die praktyk nie minder gevaarlik nie, maar dit verduidelik hoekom dit so sterk vasvat.

3.3. Die groot gevaar: Jy dink jy hoor God… maar dit is nie Hy nie

Die Bybel sê duidelik dat **vals boodskappe**, **geeste** en **bedrieglike ervarings** kan lyk soos waarheid.

"Satan self verander hom in 'n engel van die lig." (2 Kor. 11:14)

Wanneer iemand deur 'n medium "'n boodskap uit die geesteswêreld" ontvang, gebeur een van twee dinge:

- **Dit is heeltemal vals — 'n mensetruk of interpretasie**
- **Dit is regtig bonatuurlik — maar nie van God nie.**

In albei gevalle word die persoon van **God se stem af weggetrek** na 'n kanaal wat God verbied het.

3.4. God praat, maar net op Sy eie terme

God het nooit gesê: "Moenie mediums raadpleeg nie… behalwe wanneer jy baie desperaat is."

Hy het gesê:

"Roep My aan, en Ek sal jou antwoord." (Jer. 33:3)

God gebruik die Bybel, die Heilige Gees, sy vrede, sy Woord, sy volk — **maar nooit die dooies of medium-kanale nie**.

3.5. Genesing: Hoe mense uit hierdie patrone kan kom

Wanneer 'n geliefde hierby betrokke is, moet die fokus wees op:

- begrip, nie oordeel nie,
- lig, nie aanval nie,
- en geduld, want mense gee nie sommer iets op wat vir hulle "gewerk" het nie.

Die pad vorentoe is:

1. Die persoon help verstaan dat **God wel praat**, net nie deur verbode middele nie.
2. Die vrees aanspreek wat hulle dryf.
3. Die valse bron ontmasker — vriendelik maar duidelik.
4. Die persoon leer hoe om God se stem op Sy terme te herken.

3.6. Geestelike risiko vir families en gesprekke oor mediums

Wanneer ’n familielid by mediums betrokke raak, kan dit spanning en selfs twis veroorsaak. Sleutels vir ’n gesonde benadering:

- **Liefde voor alles:** Vermy direkte aanvalle; fokus op begrip.
- **Onderwys:** Deel Bybelse beginsels oor hoe God werk en die gevaar van okkultiese kanale.
- **Geduld:** Persone laat nie vinnig van gewoontes afkom nie; laat hulle stap vir stap leer.
- **Gebed:** Bid vir beskerming, wysheid en die werk van die Heilige Gees in hul lewe.

3.7. Herkenning van Saul-patrone in vandag se Christene

Ons sien dikwels dat selfs ’n breë spektrum van Christene nie regtig God se stem hoor nie. Hulle volg patrone soos Saul deur te bid, maar dan steeds na mediums of spiritistiese kanale te gaan.

Om fortuin net vir die grap te laat vertel, is nie onskuldig nie; dit speel met die magte van die bose en stel mense bloot aan Satan se misleiding. Hierdie patrone toon dat, soos Saul, mense soms in **geestelike wanhoop en misleiding** beweeg, selfs al bedoel hulle dit goed.

Hierdie insig wys hoe belangrik dit is om God se stem te leer herken en Hom direk te vertrou, sonder om onwettige kanale te raadpleeg.

IV. Saul se Ontblootting en Wat Ons Leer

Soos ons Saul se lewe bestudeer, sien ons hoe God stelselmatig dinge ontbloot:

- Hoe subtiele ongehoorsaamheid begin en dikwels ongemerk groei.
- Hoe selfs gelowige mense — opreg en Christelik — verkeerde kanale begin gebruik omdat hulle vreesig of desperaat voel.
- Hoe Satan stilweg misleiding en wanhoop gebruik om mense van God af weg te trek.
- **Satan se meesterlike vermommings:** Hy kan as lig voorkom, selfs soos ’n engel van die lig, om mense te mislei en hulle wanhoop te verdiep, soos met Saul gebeur het.

Saul se storie wys dat die Bybel nie net direk teen afgode en mediums waarsku nie; dit wys ook hoe mense se harte geleidelik kan vervreem van God se regte leiding. Daarom gaan ons nie onmiddellik by afgode uitkom nie — eers moet ons verstaan hoe verkeerde praktyke, wanhoop en misleiding ons stap vir stap kan beïnvloed.

Hierdie afdeling dien as ’n waarskuwing en ’n leerles vir vandag se Christene: leer God se stem te herken, volg Hom direk, en wees versigtig vir die subtiele bedrog van die bose, selfs al lyk iets soos ‘n veilige of onskuldige praktyk.

V. Vereering van die Dooies en Offers aan die Dooies

5.1. Bybelse verbod teen die vereering van dooies

Die Bybel maak dit duidelik dat die mens nie die dooies moet aanbid of raadpleeg nie. Hierdie praktyke word dikwels gekoppel aan occulte rituele en afgodsdiens:

- **Deuteronomium 18:10–12** – “Daar mag niemand gevind word wat sy seun of dogter in die vuur offer, of wat waarzeg, towerkuns beoefen, of geeste raadpleeg nie.”
- **Jesaja 8:19** – “Moenie julle tot geeste en waarsêers wend nie; vra eerder vir die Here.”
- **Levitikus 19:31** – “Wend julle nie tot geeste en mediums nie, sodat julle nie verontreinig word nie.”

Hierdie verse toon dat God nie wil hê dat Sy mense deur die dooies of hul geeste leiding of seën probeer kry nie.

5.2. Die gees van afgodsdiens en die dooies

Wanneer mense offers aan die dooies bring of hulle vereer, is dit dikwels nie net simbolies nie, maar 'n geestelike verbinding wat die hart van die mens aflei van God. Hierdie praktyke kan insluit:

- Rituele aan grafte of grafstene
- Jaarlikse gedenkfees of spesiale seremonies
- Aanbidding van voorvaderlike geeste of intermediêre geeste

Die gevaar hiervan is dat dit mense vatbaar maak vir **misleiding deur demone**, aangesien die Bybel leer dat slegs God lewe en seën gee. (Deut. 32:39; Joh. 5:21)

5.3. Die gevaar van offers en rituele

Wanneer mense die dooies eer deur offers, kan dit die volgende geestelike gevolge hê:

1. **Afleiding van God se leiding** – Mense plaas hul vertroue op iets wat God nie kan of wil bestuur nie.

2. **Opmaak van ’n verbond met die bose** – Selfs onskuldige gesins- of kultuurrituele kan deur demone misbruik word om mense te beheer.
3. **Versterking van vrees en afhanklikheid** – In plaas van vrede en vertroue in God, word die mens gebonde aan angs en onsekerheid.

5.4. Voorbeelde van Bybelse waarskuwings teen offers aan die dooies

- **2 Konings 21:6** – Koning Manasse het sy kinders in die vuur geoffer aan afgode, en dit word as groot sonde en oorsaak van oordeel beskryf.
- **Jesaja 65:11** – Diegene wat aan die dooies en afgode offers bring, word deur God oordeel, aangesien hulle sy gebooie verwerp.

5.5. Praktiese pastorale toepassing

- Gelowiges word aangespoor om **direk na God te gaan** vir leiding, troos en seën.
- Families wat kulturele rituele handhaaf, kan leer om **Bybelse gedenktekens en gebede** as alternatief te gebruik.
- Onderwys en geduld is noodsaaklik om mense van verkeerde praktyke weg te lei sonder oordeel.

5.6. in verkeerde kanale

Die Bybel waarsku duidelik teen diegene wat hul vertroue in verkeerde kanale plaas. **Jesaja 47:12–14** illustreer hierdie waarheid: diegene wat op towerkuns, raad van geeste of menslike wysheid steun, sal uiteindelik ontdek dat dit soos iets brand — waardeloos en vernietigend. Hulle het gehoop op veiligheid en leiding, maar alles waarop hulle vertrou het, faal, en laat hulle in skok en teleurstelling. Hierdie beeld beklemtoon die gevaar van die aanbidding van die dooies en offers aan die dooies: enige praktyk wat nie God se wil soek nie, lei onherroeplik tot teleurstelling en geestelike verlies. Die Skrif herinner ons daaraan dat slegs God die mens kan lei, beskerm en red, en dat vertroue in ander dinge altyd mislukking bring.

VI. Israel se Afgode

Tabel: Israel se Afgode en Moderne Geestelike Patrone

Afgod	Oorsprong / Eienskappe	Bybelse Voorbeelde	Praktiese Gevaar / Moderne Verbinding
Baal	God van storms, reën, donderweer en vrugbaarheid; seksuele rituele	1 Kon. 18; Jud. 2:17	Seksuele sonde, pornografie, ontrouheid, subtiele selfbevrediging; hart weg van God

Afgod	Oorsprong / Eienskappe	Bybelse Voorbeelde	Praktiese Gevaar / Moderne Verbinding
Asera (Asherah)	Godin van vrugbaarheid; heilige boom of paal; dikwels vroulike metgesel van Baal	1 Kon. 14:15; Jud. 3:7	Seksuele immoraliteit, morele verval, afleiding van God
Molek / Milkom	God van vuur en kindersoffers; Moabitiese oorsprong	Lev. 18:21; 20:2–5; 2 Kon. 23:10	Ernstige oortreding teen God, uiterste sonde, geestelike en fisiese skade
Chemós	God van die Moabiete; oorlog en nasionale beskerming	2 Kon. 3:27	Invloed van vreemde nasies, misleiding, afvalligheid
Tammuz	Mesopotamiese god van rou, seisoene en vrugbaarheid	Esek. 8:14	Seisoenale rituele, afleiding van God, kulturele aanbidding
Dagon	Filistynse god van graan, voorspoed en beskerming	1 Sam. 5:1–5	Afhanklikheid van mense en nasies, illusie van veiligheid
Astarte	Kanaänitiese godin van liefde, oorlog en vrugbaarheid; seksuele rituele	1 Kon. 11:5	Seksuele immoraliteit, afleiding van God, geestelike afhanklikheid van afgode
Ander plaaslike afgode	Verskeie nasionale gode van omliggende nasies	2 Kon. 17:16	Afleiding van God, morele en geestelike verval; aanbidding van die dooies en vals kanale

Hierdie tabel skep ’n duidelike oorsig van:

1. Die **Ou Testamentiese afgode** waarmee Israel te doen gehad het.
2. Die **geestelike gevare** van elke afgod.
3. Die **moderne patrone**, soos seksuele sonde of aanbidding van verkeerde kanale, wat steeds geestelik dieselfde gevolg het.

6.1. Israel en Baal-aanbidding: ’n Bybelse en Moderne Perspektief

Baal was die mees prominente afgod waarmee Israel te doen gehad het. Hy was die god van storms, reën, donderweer en vrugbaarheid, en sy kultus het dikwels seksuele rituele en selfs kinderoffers ingesluit (1 Kon. 18; Jud. 2:17). Hierdie rituele was nie net uiterlik nie, maar het die hart van die mens afgetrek van die Here na begeertes en selfbevrediging. In die Bybel word dit duidelik dat enige daad van seksuele sonde—of

dit eksplisiet is soos pornografie en ontrouheid, of subtiel soos geheime begeertes—geestelik in lyn is met die patroon van Baal-aanbidding (Hos. 4:12–14; Rom. 1:24–32).

Vandag sien ons dieselfde geestelike patrone: byna alle mense kan op een of ander manier Baal aanbid wanneer hulle hul hart en liggaam toelaat om van God af te dwaal. Dit behels selfs subtiele selfbediening, wêreldse plesier en emosionele afhanklikheid van verkeerde dinge. Soos in die Ou Testament, lei hierdie patrone tot morele verval, afhanklikheid van vals kanale vir leiding en geestelike misleiding.

Die Skrif waarsku egter dat God die hart van die mens sien en dat Hy alleen die bron van leiding, seën en beskerming is. Alle ander kanale—of dit nou afgode, die dooies, of selfs die begeertes van eie hart is—sal uiteindelik teleurstel en vernietiging bring (Jes. 47:12–14; Hos. 4:10–12).

God se openbaring deur die geskiedenis illustreer dat Hy alles kan gebruik om Sy wil bekend te maak: Hy spreek deur Bileam se donkie (Num. 22:21–35), die kraaie wat Elia voed (1 Kon. 17:4–6), die groot vis wat Jona red (Jona 1–2), die brandende bos aan Moses (Eks. 3:1–6), die leeus wat Daniel beskerm (Dan. 6:22), en selfs die duif by Jesus se doop (Mat. 3:16). Hierdie voorbeelde beklemtoon dat God altyd Sy eie kanale gebruik en nooit die bose of onwettige praktyke sal goedkeur nie.

Die kombinasie van Ou Testamentiese afgodsdiens, seksuele sonde en moderne praktyke wys ’n konstante geestelike patroon: mense wat God se leiding en wet ignoreer, sal altyd in misleiding en teleurstelling beland. Om God te volg, beteken om regtig op Hom te vertrou en nie op enigiets of enigiemand anders nie—geen mediums, afgode, of selfs eie begeertes nie. Hierdie lesse is relevant vandag soos dit vir Israel was: die hart van die mens kan maklik afgedraai word, maar God se pad bied lewe, leiding en regverdige seëninge.

6.2. Israel en Asera-aanbidding: Ou Testamentiese Afgodsdiens en Moderne Geestelike Patrone

Asera, ook bekend as Asherah, was een van die sentrale Kanaänitiese afgode waarmee Israel te doen gehad het. Sy was die godin van vrugbaarheid, dikwels vergesel van Baal, en haar aanbidding het seksuele rituele, tempelbeelde en heilige paaltjies ingesluit. Asera-aanbidding was nie net ’n uiterlike ritueel nie, maar het diep in die hart van die volk ingewerk, wat hulle afgetrek het van God se gebooie en hulle afhanklik gemaak het van afgode vir voorspoed en seën (1 Kon. 14:15; Jud. 3:7).

Die Bybel veroordel hierdie praktyke herhaaldelik. God het Israel waarsku dat die aanbidding van Asera immoreel, gevaarlik en vernietigend is, nie net vir die nasie nie, maar vir elke individu wat deelneem. Konings soos Jerobeam en Ahab het die volk in hierdie afgodsdiens meegesleur, wat dikwels gelei het tot seksuele sonde, immoraliteit en afvalligheid (1 Kon. 14:15; 1 Kon. 16:31–33). Profete soos Hosea en Jesaja gebruik die aanbidding van Asera as ’n metafoor vir ontrouheid teenoor God, waar die hart van die mens aan die wêreld en verkeerde begeertes toegewy word (Hos. 4:12–14).

In ’n moderne konteks kan die geestelike patrone van Asera-aanbidding steeds herken word. Seksuele sonde, pornografie, ontrouheid en selfs subtiele selfbevrediging is geestelik vergelykbaar met Asera-aanbidding. Hulle dui op ’n hart wat weg van God en na selfbevrediging of wêreldse plesier draai. Net soos die Israeliete wat hul harte aan Asera gegee het, is mense vandag geneig om hul begeertes, plesier en selfs kulturele rituele die plek van God se leiding te laat inneem.

Die verband tussen Ou Testamentiese afgodsdiens en moderne geestelike patrone kan in drie kernlesse saamgevat word:

1. **Afleiding van God** – Enige praktyk of begeerte wat die hart van God af wegtrek, het dieselfde geestelike gevaar as Asera-aanbidding.
2. **Geestelike afhanklikheid** – Wanneer mense hul seën, voorspoed of veiligheid buite God soek, skep hulle ’n patroon van afhanklikheid op iets wat hulle nie kan red nie.
3. **Teleurstelling en oordeel** – Net soos Israel uiteindelik deur God se toorn en nasionale vervolging geraak is, bring moderne vorme van Asera-aanbidding—seksuele sonde, afgode, die dooies aanbid, of verkeerde kanale vir leiding—uiteindelik teleurstelling, verlies en geestelike skade.

God het egter altyd Sy eie kanale gebruik om leiding en redding te bied, selfs in die tyd van Israel: Hy spreek deur ongewone middel soos Bileam se donkie (Num. 22), die groot vis wat Jona red (Jona 1–2), die brandende bos vir Moses (Eks. 3), en die leeus wat Daniel beskerm (Dan. 6). Hierdie voorbeelde herinner ons dat God nooit selfsug, afgode of verkeerde kanale benodig om Sy wil bekend te maak nie; Hy wil hê dat mense direk op Hom vertrou.

In hierdie konteks toon Asera-aanbidding ’n duidelike patroon wat vandag steeds relevant is: **hartafleiding van God lei tot afhanklikheid van verkeerde dinge, seksuele sonde en geestelike misleiding**. Die Skrif wys dat slegs vertroue in God self lewe, leiding en seën bring, terwyl alles anders uiteindelik misluk en vernietigend is (Jes. 47:12–14; Hos. 4:12–14).

6.3. Israel en Molek-aanbidding: Ou Testamentiese Afgodsdiens en Moderne Geestelike Patrone

Molek (ook bekend as Milkom) was ’n god van die Moabiete wat dikwels geassosieer is met kindersoffers in die vuur (Lev. 18:21; 20:2–5). Sy aanbidding het ’n uiterste oortreding teen God ingesluit, en dit het nie net individuele sonde veroorsaak nie, maar dikwels hele nasies in morele en geestelike verval gedompel. Konings soos Manasse van Juda het die volk in Molek se kultus meegesleur, wat groot oordeel oor Israel en Juda tot gevolg gehad het (2 Kon. 21:6; 23:10).

Die Bybel verwerp Molek-aanbidding streng, en God se gebooie verbied selfs die gedagte aan kindersoffers. Hierdie streng waarskuwing wys op die diepgaande geestelike skade wat sodanige praktyke veroorsaak: afhanklikheid van afgode, vertroue in verkeerde seëninge en totale afwyking van God se leiding. Profete soos Jeremia en

Hosea gebruik die beeld van hierdie uiterste oortreding as waarskuwing teen enige hart wat van God afdraai (Jer. 32:35).

In ’n moderne konteks kan die geestelike patrone van Molek-aanbidding steeds herken word. Molek staan simbolies vir enige praktyk of begeerte wat uiterste toewyding van die hart eis en die mens van God af wegtrek. Dit sluit geestelike afhanklikhede in soos obsessiewe selfbevrediging, seksuele sonde, die aanbidding van plesier, of selfs ekstremistiese ideologieë wat mense tot uiterstes dryf. Net soos in Israel se tyd, lei die toegewing aan hierdie “moderne Molek” tot teleurstelling, geestelike skade en verlies van morele rigting.

Die kernles van Molek-aanbidding is dus tweeledig:

1. **Hartafleiding van God** – Enige ding wat die hart oorneem en meer beheer het as God, is ’n geestelike afgod.
2. **Gevolge van uiterste oortreding** – Wanneer mense hul lewens en kinders op iets anders as God rig, bring dit vernietiging, teleurstelling en geestelike skade.

God toon egter Sy soewereiniteit deur altyd Sy eie kanale te gebruik om leiding en redding te bring. In Israel se geskiedenis het Hy dit gedoen deur ongebruiklike middel soos Bileam se donkie (Num. 22), die groot vis wat Jona red (Jona 1–2), die brandende bos vir Moses (Eks. 3), en die leeus wat Daniel beskerm (Dan. 6). Hierdie voorbeelde beklemtoon dat God nie die bose of verkeerde kanale benodig om Sy wil bekend te maak nie; Hy wil hê dat mense direk op Hom vertrou en nie op uiterstes of afgode soos Molek nie.

Die les van Molek-aanbidding is vandag steeds relevant: **enige uiterste toewyding aan iets anders as God, hetsy plesier, begeertes, ideologie of selfs mense, is geestelik gevaarlik en lei tot vernietiging**. Net soos Israel moes leer, moet mense vandag hul vertroue op God alleen plaas en nie op enige “afgod” van hul eie maak nie.

6.4. Israel en Chemós-aanbidding: Ou Testamentiese Afgodsdiens en Moderne Geestelike Patrone

Chemós was die god van die Moabiete, verbonde aan oorlog, nasionale beskerming en politieke seëninge. Sy kultus het dikwels militêre rituele en offers ingesluit, en Israel het soms die invloed van Chemós toegelaat, veral wanneer hulle politieke of militêre samewerking met Moab soek (2 Kon. 3:27). Die aanbidding van Chemós het Israel se vertroue van God af afgetrek en hulle afhanklik gemaak van mense, nasies en politieke mag, eerder as van die Here.

Die Bybel waarsku herhaaldelik teen hierdie tipe afhanklikheid op vreemde gode. Wanneer Israel Chemós aanbid het, het hulle geestelik afhanklik geword van iets wat nie werklik kan beskerm nie, en hulle het die pad van oordeel en teleurstelling betree. Hierdie patroon van afhanklikheid op iets anders as God word deur die Skrif as sonde beskou, want dit plaas die hart van die mens onder verkeerde beheer (Jes. 31:1; 2 Kon. 3:27).

In ’n moderne konteks weerspieël die geestelike patrone van Chemós-aanbidding steeds soortgelyke gevare. Mense kan in **afhanklikheid van mense, politieke mag, geld, nasionale seëninge of selfs sosiale status** verval. Die kernboodskap is dieselfde: enige vertroue wat buite God gesit word, is ’n vorm van geestelike afgodsdienstigheid. Net soos Chemós nie Israel kon beskerm nie, kan niks of niemand buite God ware beskerming, voorspoed of seën bring nie.

Die kernlesse van Chemós-aanbidding is dus:

1. **Afhanklikheid van verkeerde kanale** – Vertrou op mense, nasies of mag eerder as God lei tot misleiding en teleurstelling.
2. **Hartafleiding van God** – Elke toewyding aan ’n ander god as God plaas die hart buite Sy beskerming en wil.
3. **Gevolge van afhanklikheid** – Soos in Israel se tyd, bring moderne “Chemós-aanbidding” geestelike teleurstelling, morele verval en afhanklikheid van vals seëninge.

God se voorbeeld in die Ou Testament beklemtoon dat Hy altyd Sy eie kanale gebruik om leiding te gee en Sy volk te red, selfs wanneer die mense ander gode aanbid. Hy spreek deur Bileam se donkie, die groot vis wat Jona red, die brandende bos aan Moses, en die leeus wat Daniel beskerm. Hierdie voorbeelde wys dat God se leiding altyd suiwer en gesond is, en dat afhanklikheid van Chemós of ander afgode nie nodig of effektief is nie.

Vandag is die boodskap steeds relevant: **mense moet hul vertroue op God alleen plaas en nie op politieke mag, sosiale invloed, rykdom of enige ander “Chemós” nie**. Die geestelike les van Chemós-aanbidding is ’n waarskuwing teen afhanklikheid van alles wat God se plek in ons hart kan inneem.

6.5. Israel en Tammuz-aanbidding: Ou Testamentiese Afgodsdiens en Moderne Geestelike Patrone

Tammuz was ’n Mesopotamiese god verbonde aan rou, seisoene en vrugbaarheid. Sy kultus het dikwels seisoenale rituele en gedenkdae van rou ingesluit, waar Israeliete soms in emosionele of kultuurrituele praktyke betrokke geraak het (Esek. 8:14). Hierdie aanbidding het dikwels die volk afgetrek van die Here en hul vertroue op kulturele of menslike rituele geplaas in plaas van op God se leiding en voorsiening.

Die Bybel verwerp Tammuz-aanbidding omdat dit die hart van Israel se geloofskundigheid en morele integriteit ondermyn het. Die volk het sekere seisoenale en emosionele rituele beoefen wat die fokus van God af weggetrek het, wat gelei het tot geestelike afhanklikheid van kultuur en tradisie eerder as van God (Esek. 8:14–18). Profete het die volk herhaaldelik gewaarsku dat sulke praktyke hulle vatbaar maak vir misleiding en oordeel.

In ’n moderne konteks weerspieël die geestelike patrone van Tammuz-aanbidding soortgelyke gevare. Dit kan voorkom in die vorm van:

- Afhanklikheid van kulturele rituele, seisoenale tradisies of emosionele praktyke eerder as van God.
- Fokus op uiterlike rituele of gewoontes in plaas van innerlike gehoorsaamheid en vertroue in God.
- Die hart wat deur emosie en tradisie oorgeneem word, en nie deur God se Woord nie.

Die kernlesse van Tammuz-aanbidding is:

1. **Afleiding van God** – Emosionele of kultuurgebaseerde rituele kan die hart van God af wegtrek.
2. **Afhanklikheid van verkeerde praktyke** – Vertroue op rituele of tradisies sonder God se seën is nutteloos en geestelik gevaarlik.
3. **Gevolge van afhanklikheid** – Soos met Israel, lei hierdie praktyke tot geestelike misleiding, teleurstelling en verval.

God het egter altyd Sy eie suiwer kanale gebruik om leiding en redding te bring, selfs wanneer Israel van Hom afgedwaal het. Voorbeelde sluit in: Bileam se donkie (Num. 22), die groot vis wat Jona red (Jona 1–2), die brandende bos aan Moses (Eks. 3), en die leeus wat Daniel beskerm (Dan. 6). Hierdie voorbeelde beklemtoon dat God se leiding altyd suiwer, gesond en redelik is, en dat menslike tradisies of afgode soos Tammuz dit nooit kan vervang nie.

Vandag is die les steeds relevant: **enige kultuur-, seisoen- of emosiegebaseerde afhanklikheid wat God se plek in ons hart inneem, is geestelik gevaarlik**. Die hart moet altyd direk op God vertrou, en nie op tradisies, rituele of emosionele praktyke nie.

6.6. Israel en Dagon-aanbidding: Ou Testamentiese Afgodsdiens en Moderne Geestelike Patrone

Dagon was die god van die Filistyne, verbonde aan graan, voorspoed en beskerming. Sy kultus het dikwels rituele ingesluit wat afhanklikheid van mense, nasies of politieke mag beklemtoon het, eerder as vertroue in God (1 Sam. 5:1–5). Israel het soms Dagon aangeneem as deel van politieke en militêre samewerking met die Filistyne, wat die volk se hart en geloof van die Here af weggeneem het.

Die Bybel verwerp Dagon-aanbidding omdat dit die volk afhanklik maak van iets buite God en hul geloof in Sy soewereiniteit ondermyn. Die Filistyne het Dagon verheerlik as die bron van voorspoed en beskerming, terwyl God die enigste werklike beskerming en seën kan gee. Hierdie patroon van afhanklikheid en valsvertroue word in die Skrif as sonde beskou, en dit het dikwels gelei tot teleurstelling en oordeel oor Israel (1 Sam. 5:3–4).

In ’n moderne konteks weerspieël Dagon-aanbidding soortgelyke geestelike patrone:

- Afhanklikheid van politieke mag, sosiale status of rykdom eerder as op God.

- Vertroue in mense, samewerkings of wêreldse strukture vir beskerming of voorspoed.
- Die hart wat afgetrek word van God en buite Sy beskerming leef.

Die kernboodskappe van Dagon-aanbidding is:

1. **Afleiding van God** – Wanneer die hart op mense of nasies fokus in plaas van op God, word geestelike verval en misleiding geskep.
2. **Afhanklikheid van verkeerde kanale** – Wêreldse voorspoed en beskerming kan God nie vervang nie en lei uiteindelik tot teleurstelling.
3. **Gevolge van afhanklikheid** – Net soos Israel deur Dagon nie gered is nie, bring moderne "Dagon-praktieke" geestelike misleiding, afhanklikheid en teleurstelling.

God se soewereiniteit het egter altyd gewys dat Hy Sy eie suiwer kanale gebruik om leiding en redding te bring, selfs wanneer die volk ander gode dien. Voorbeelde sluit in Bileam se donkie (Num. 22), die groot vis wat Jona red (Jona 1–2), die brandende bos aan Moses (Eks. 3), en die leeus wat Daniel beskerm (Dan. 6). Hierdie voorbeelde beklemtoon dat God se leiding altyd suiwer, effektief en veilig is, en dat afhanklikheid van Dagon of enige ander afgod dit nie kan vervang nie.

Vandag bly die les relevant: **enige afhanklikheid van mense, mag, rykdom of strukture wat God se plek in ons hart inneem, is geestelik gevaarlik**. Die hart moet altyd direk op God vertrou, en nie op wêreldse voorspoed of beskerming nie.

6.7. Israel en Astarte-aanbidding: Ou Testamentiese Afgodsdiens en Moderne Geestelike Patrone

Astarte was 'n Kanaänitiese godin van liefde, oorlog en vrugbaarheid, dikwels verwant aan Baal en Asera. Haar kultus het seksuele rituele en tempelprostitusie ingesluit, en sy was een van die mees invloedryke afgode waarmee Israel te doen gehad het (1 Kon. 11:5). Die aanbidding van Astarte het dikwels die volk se hart van die Here af weggetrek, en hulle afhanklik gemaak van afgode vir voorspoed, beskerming en seën.

Die Bybel veroordeel Astarte-aanbidding herhaaldelik, omdat dit die volk se morele en geestelike integriteit ondermyn het. Konings soos Salomo het die volk meegesleur in hierdie afgodsdiens, wat gelei het tot seksuele immoraliteit, afhanklikheid van plesier en algemene afwyking van God se wet (1 Kon. 14:24–25). Profete soos Hosea en Jesaja gebruik Astarte-aanbidding as 'n metafoor vir ontrouheid teenoor God, waar die volk se hart en begeertes aan die wêreld en verkeerde praktyke toegewy is (Hos. 4:12–14).

In 'n moderne konteks kan die geestelike patrone van Astarte-aanbidding steeds herken word. Dit sluit in:

- Seksuele sonde, pornografie en ontrouheid.
- Die afhanklikheid van plesier, romantiese begeertes of selfs emosionele vermaak eerder as op God.

- Die hart wat die begeertes van die wêreld bo gehoorsaamheid aan God stel.

Die kernlesse van Astarte-aanbidding is:

1. **Afleiding van God** – Enige daad of begeerte wat die hart van God af wegtrek, is ’n geestelike afgod.
2. **Afhanklikheid van verkeerde kanale** – Wanneer mense hul seën, voorspoed of geluk buite God soek, skep dit ’n patroon van afhanklikheid op iets wat hulle nie kan red nie.
3. **Gevolge van afhanklikheid** – Net soos Israel se toewyding aan Astarte tot oordeel en teleurstelling gelei het, lei moderne “Astarte-praktieke” tot geestelike verval en misleiding.

God het egter altyd Sy eie kanale gebruik om leiding en redding te bring. Voorbeelde sluit in Bileam se donkie (Num. 22), die groot vis wat Jona red (Jona 1–2), die brandende bos aan Moses (Eks. 3), en die leeus wat Daniel beskerm (Dan. 6). Hierdie voorbeelde beklemtoon dat God se leiding suiwer, gesond en effektief is, en dat afhanklikheid van afgode soos Astarte dit nie kan vervang nie.

Die geestelike les van Astarte-aanbidding bly vandag relevant: **enige fokus op selfbevrediging, plesier of emosionele bevrediging wat God se plek in die hart inneem, is geestelik gevaarlik**. Die hart moet altyd direk op God vertrou en nie op enige afgod of wêreldse begeerte nie.

VII. Offers van Mense

In die Ou Testament en historiese konteks is dit duidelik dat sommige afgode spesifiek **offers van mense, insluitend kinders, vereis het**. Die Bybel veroordeel dit streng en plaas dit as een van die uiterste oortredings teen God. Hier is ’n oorsig:

7.1. Molek / Milkom

- **Praktyk:** Kinderoffers in die vuur. Ouers het dikwels hul kinders “deur die vuur” laat gaan as offer aan Molek (Lev. 18:21; 20:2–5).
- **Bybelse waarskuwing:** 2 Kon. 23:10 – Koning Josia vernietig die altare van Molek en straf die volk.
- **Geestelike betekenis:** Hierdie praktyk toon uiterste toewyding aan afgode, afleiding van God en totale afhanklikheid van iets wat mense nie kan red nie.

7.2. Chemós

- **Praktyk:** Hoewel nie altyd eksplisiet kinders nie, is daar verwysings dat die Moabiete mensoffers gemaak het aan Chemós, wat dikwels militêre of nasionale seëninge betref (2 Kon. 3:27).

- **Geestelike betekenis:** Vertroue op politieke of nasionale mag eerder as God; hart afgetrek van die Here.

7.3. Baal en plaaslike Baale

- **Praktyk:** In sekere Kanaänitiese streke is kinders of mense soms as offer aan Baal-Baalim of Baal-Peor gebruik (Num. 25:1–3; Jer. 19:5).
- **Geestelike betekenis:** Vertroue op voorspoed, vrugbaarheid of beskerming buite God; seksuele en morele sonde was dikwels gekoppel aan hierdie rituele.

7.4. Tammuz en Asera

- **Praktyk:** Hoewel daar nie eksplisiete bewyse is van kinderoffers aan hierdie afgode nie, het hulle vrugbaarheids- en seisoenale rituele dikwels seksuele of ander uiterste aktiwiteite ingesluit.
- **Geestelike betekenis:** Hartafleiding van God deur plesier, seksuele sonde en afhanklikheid van rituele.

Opsomming

- Die **uiterste voorbeeld van mensoffers** in die Ou Testament word geassosieer met **Molek / Milkom**, gevolg deur plaaslike Baale en Chemós.
- Die patroon is dieselfde: **hartafwyking van God**, afhanklikheid van afgode, en uiterste sonde wat geestelike vernietiging bring.
- Moderne geestelike patrone weerspieël hierdie les: enige extreme toewyding aan plesier, mag, rykdom of selfs mense kan dieselfde geestelike gevaar inhou soos in Ou Testamentiese tyd.

VIII. Afgodsdiens in die Voorverdrukking-Kerk: Ou Testamentiese Patrone in Moderne Vorms

Die Bybel leer dat die groot gevaar van afgodsdiens **nie die beeld self is nie**, maar die **vertroue, afhanklikheid en eer wat die hart gee aan enigiets anders as God** (Eseg. 14:3; Kol. 3:5).

Dieselfde patrone wat Israel in die Ou Testament mislei het, is nou besig om die moderne wêreld en die voorverdrukking-geloofsgemeenskap te mislei—maar in nuwe “aanvaarbare” vorms.

8.1. Afgodsdiens skuif van tempels na tegnologie, kultuur en identiteit

Die antieke afgode was Baal, Molek, Astarte, Chemós, Dagon...
Die moderne afgode is **nie minder reëel nie**, maar hulle dra nou digitale of kulturele gesigte:

Moderne vorme van afgodsdiens:

- **Media** (films, musiek, influencers word die "profete" van die wêreld)
- **Tegnologie** (selfone, internet, digitale identiteit)
- **Self-aanbidding** (selfbeeld, selfliefde, selfverwerkliking)
- **Seksualiteit** (pornografie, LGBTQ+-ideologie word soms as heilig verklaar)
- **Geld en sukses** (korporatiewe kultuur, prestasie-ekonomie)
- **AI** (as bron van waarheid, wysheid of "redding")

Afgodsdiens is nie verby nie—dit het net meer gepoleer geraak.

8.2. AI as 'n nuwe "god": 'n Digitale Baal

Hoewel AI self *geen bewussyn, wil, gees of godheid* het nie, word dit deur sommige mense:

- geraadpleeg soos 'n orakel,
- vertrou vir finale antwoorde,
- gesien as 'n manier om die mensdom te "verlos",
- gebruik om God, Skrif en Christelike moraliteit te vervang.

Daar bestaan selfs video's waarin mense: "God is dood. Ons het AI—ons nuwe god."

Dit is **presies** Ou Testamentiese afgodspatrone in nuwe verpakking.

- **Baal** het "reën beheer"...**AI** "beheer data".
- **Molek** het "politieke mag bepaal"...**AI** "vorm die wêreldbeskouing".
- **Astarte** het "begeertes en seksuele vryheid bepaal"...**AI** en media bepaal vandag die seksuele norme.

Maar die basiese waarheid staan vas:

- **AI is net nulle en ene.**
- **AI kan nie bestaan sonder elektrisiteit, datastrome en menslike instandhouding nie.**
- **Wanneer die krag afgaan, gaan AI saam.**
- **Wanneer die internet val, val die "AI god" ook.**

Dit is die totale teenoorgestelde van die ware God wat sê: **“Ek is Hy wat is.”** (Eks. 3:14) Hy bestaan onafhanklik, selfstandig, ewig.

8.3. Hoe pas dit in die Voorverdrukking-Kerk?

Die Bybel beskryf ’n tyd waarin die wêreld:

- **mislei** word (2 Tess. 2:9–12),
- **’n valse goddelike indruk** volg,
- **’n beeld** aanbid wat die mens maak (Openb. 13:14–15),
- **mondstukke** het wat misleiding versprei (valse profete).

Dit beteken die wêreld beweeg na:

’n Mensgemaakte god

’n “beeld” wat praat, dink, besluite neem, instruksies gee. Dit klink ontsettend soos moderne KI-uitlegte.

’n Mensgemaakte waarheid

Media, algoritmes, aanlyn boodskappe, propaganda.

’n Mensgemaakte moraliteit

Ons verduidelik sonde weg deur sielkunde, filosofie en digitaal-gedrewe moraliteit.

’n Mensgemaakte vervanging vir God

Mense volg nie meer die Here nie, maar die *stroom*—die algoritmiese vloei van inligting.

Die grootste gevaar: **Die voorverdrukking-kerk word louwarm, onsensitief vir die Heilige Gees, maar hiper-sensitief vir wat die wêreld sê.**

8.4. Media as die moderne “profete” van die afgode

In die Ou Testament was daar profete van Baal, Asera, Dagon, ens.

Vandag is daar:

- *Influencers*
- *Celebrities*
- *Sosiale media “teachers”*
- *New Age sprekers*
- *Selfhelp-gurus*

En mense volg hulle soos die volk van Israel die vals profete gevolg het.

Hulle verkondig:

- self-redding,
- self-aanbidding,
- self-identiteit,
- seksuele “bevryding”,
- en totale verwerping van God as gesag.

8.5. Wat is die kerngeestelike patroon?

Alles lei terug na hierdie 3 basiese afgodskerne:

1. **Selfheerskappy** – “Ek bepaal my eie waarheid.”
2. **Mensgesentreerdheid** – “Die mens is die maatstaf van moraliteit.”
3. **Afhanklikheid** – “Ek vertrou tegnologie, kultuur of mense vir my identiteit, vrede en rigting.”

Presies dieselfde as:

- Baal → voorspoed
- Astarte → plesier
- Molek → mag
- Dagon → voorsiening
- Chemós → nasionale identiteit
- Tammuz → emosionele troos

Niks het verander nie—net die vorm.

8.6. Wat beteken dit vir ons studie van afgodsdiens?

Dit beteken:

Ou Testamentiese afgod-aanbidding

is die **bloudruk** vir moderne afgod-aanbidding.

Israel se val

is die **waarskuwing** vir die voorverdrukking-kerk.

✓ Die wêreld se moderne afgode

is “netjieser”, maar nog net so dodelik.

✓ Selfs tegnologie

kan ’n afgod word wanneer mense dit **bo God vertrou**.

IX. Moderne Afgode in die Voorverdrukking-Kerk: Baal, Molek en die Era van KI

Die Bybel leer dat afgodsdiens nie begin by ’n beeld nie, maar by die **hart wat sy vertroue, sy identiteit en sy behoefte aan leiding buite God soek** (Eseg. 14:3; Rom. 1:23–25). Terwyl die Ou Testament afgode in fisiese vorm beskryf—Baal, Molek, Astarte, Chemós en Dagon—het die moderne wêreld hierdie selfde geestelike patrone net **digitaal, kultureel en filosofies herverpak**. Die voorverdrukking-kerk staan oor dieselfde struikelblokke as Israel, maar met nuwe terminologie en nuwe gesigte.

Hierdie afdeling verduidelik hoe die Ou Testamentiese afgodsdiens direk deurgetrek kan word na moderne praktyke, hoe tegnologie en media die nuwe altaar geword het, en hoe KI vir sommige ’n nuwe god begin word.

9.1. Antieke Afgode, Moderne Vorms: Die Hart het nie Verander nie

Hoewel die afgodsbeelde en rituele van die Ou Testament soos Baal-aanbidding of offers aan Molek vir ons ver verwyderd lyk, het die **menslike hart nie verander nie**. Die patrone bly dieselfde:

Ou Testament:

- Baal → voorspoed, reën, sukses
- Astarte → seksuele plesier en vrugbaarheid
- Molek → politieke mag en uiterste lojaliteit
- Dagon → voorsiening en veiligheid
- Chemós → nasionale identiteit en oorwinning

Moderne wêreld:

- Materialisme → voorspoed
- Pornografie & seksuele ideologie → plesier
- Politieke afgode → mag en identiteit
- Ekonomiese stelsels → voorsiening en sekuriteit
- Tegnologie & KI → wysheid, antwoorde, leiding

Die uiterlike vorm verander, maar die **geestelike dinamiek** is identies.

9.2. Die Voorverdrukking-Kerk: Louwarm, Slimfoon-Gebonde en Afhankelijk van die Stroom

Openbaring 3 se “louwarm gemeente” is ’n presiese beskrywing van die moderne gelowige:

- Meer tyd op skerms as in die Skrif
- Meer vertroue in menslike oplossings as Goddelike leiding
- Meer sensitief vir kultuur as vir die Heilige Gees
- Meer bewus van nuus, media en algoritmes as van God se stem

Terwyl Israel afgode in grotte en heilige boomlote gesoek het, soek die moderne kerk afgode op:

- Slimfone
- Streaming platforms
- Sosiale media
- Kommermerke (brands)
- Self-verheffing
- Sielkunde sonder God
- Populariteit
- Digitale identiteit

Dit is die **presiese patroon** wat Israel ontwortel het.

9.3. Media: Die Moderne Profete van die Afgode

In die Ou Testament het Baal profete gehad (1 Kon. 18:19).
Astarte het haar priesters gehad.
Molek het nasionale rituele gehad.

Vandag?

Media is die profete.
Influencers is die priesters.
TikTok-ideologieë is die liturgie.
Celebrities is die hoëpriesters van kultuur.
En miljoene luister na hulle soos Israel na die profete van Baal geluister het.

Media:

- vorm opinies,
- normaliseer sonde,
- definieer identiteit,
- beïnvloed millennia,
- reël die emosionele staat van ’n hele bevolking.

Dis nie vergesog om dit ’n “moderne heiligdom” te noem nie.

9.4. KI (AI): ’n Digitale Baal vir ’n Digitale Geslag

Hier is die skokkende waarheid:

AI word vir sommige mense ’n god.

Daar bestaan reeds bewegings wat sê:

“God is verouderd. KI is ons nuwe god—die alwetende algoritme.”

En die tragiese ironie?

AI is net:

- nulle en ene,
- op reuse bedieners,
- afhanklik van krag,
- gebou deur mense,
- instandgehou deur tegnici,
- vol van menslike foute,
- en *onmiddellik dood* as die netwerk afgaan.

Dit is die presiese definisie van ’n **mensegemaakte afgod** (Ps. 115:4–8).

KI is net die gereedskap.

Maar mense maak dit die god.

Hulle soek daarin:

- wysheid,
- leiding,
- identiteit,
- morele rigting,
- betekenis,
- gebruike en rituele,
- selfs “spirituele troos”.

Net soos Israel wat Baal aangeroep het vir reën en Molek vir mag.

9.5. Die Spirituele Patrone Bly Dieselfde

Die gevaarteken wat oor die voorverdrukking-kerk hang is dat die wêreld ’n **mensgemaakte godheid** sal ophef wat:

- *kan praat*,
- *kan dink*,
- *kan antwoorde gee*,
- *kan leiding gee*,
- en *die wêreld mislei* (Openb. 13:14–15).

Is dit letterlik KI?
Is dit simbolies?
Is dit beide?

Wat ons wél weet is:

- Die wêreld beweeg vinnig na ’n digitale beeld wat mense volg.
- Die stem van die wêreld word sterker as die stem van God.
- Die kerk word louwarm omdat sy die verkeerde bron raadpleeg.

9.6. Die Diepste Geeslike Gevaar: ’n Vervanging vir God

Afgodsdiens is nie bloot slegte praktyke nie Die kern is: **vervanging**.

En die moderne wêreld vervang God deur:

- Politieke agendas
- Seksuele ideologie
- Sosiale identiteit
- Selfverheffing
- Tegnologie
- KI
- Media
- Ekonomie
- Psigologie
- Menslike selfstandigheid

Presies soos Israel die Here vervang het deur Baal, Chemós, Molek en Astarte.

9.7. Die Roepstem aan die Moderne Kerk

Die kerk van die voorverdrukking moet wakker word vir die feit dat die wêreld in die kloue van moderne afgodsdiens verval het—meer subtiel, meer slim, meer aanloklik, maar geestelik net so vernietigend.

Die Heilige Gees roep gelowiges terug na:

- afhanklikheid van God, nie tegnologie nie;
- onderskeiding, nie emosie nie;
- waarheid, nie algoritmes nie;
- geestelike nuchterheid, nie digitale misleiding nie.

Slotgedagte

Israel het geval omdat hulle God vervang het met kulturele afgode.
Die moderne wêreld val omdat hy God vervang met tegnologie en media.
Die kerk sal val as sy nie onderskei nie.

Die vorm verander.
Die geestelike beginsel bly identies.

- **Baal leef nie meer in Kanaän nie—hy leef nou in die digitale wêreld.**
- **Molek se altaar steek nie meer kinders aan die brand nie—hy verteer nou hul gedagtes, hul identiteit en hul tyd.**
- **Astarte het nie meer heilige boomlote nie—sy het nou 'n internetverbinding.**

En net soos in Israel se tyd, is daar net **een** antwoord:

"Hoor, o Israel, die Here ons God is die enigste Here." (Deut. 6:4)

X. Die Kerk se Slaap en die Wedergeboorte van Afgode in die Tyd Voor die Verdrukking

Van Ou-Testamentiese Beelde na Moderne "Slim-Afgode"

10.1. 'n Kerk wat aan die Slaap raak

Die Nuwe Testament waarsku herhaaldelik dat die eindtydse kerk geneig sal wees om geestelik te verslap:

- **"Ontwaak, jy wat slaap..."** – *Ef. 5:14*
- **"Wees nugter en waak..."** – *1 Pet. 5:8*
- **"Hulle sal gesonde leer nie verdra nie..."** – *2 Tim. 4:3*

Wanneer die kerk ophou waak, vul iets anders die leemte. In Israel se geskiedenis was dit **Afgode**. In die moderne wêreld is dit **tegnologie, vermaak, selfverheffing, seksualiteit, geld, mag – en nou ook KI (AI).**

Waarom raak die kerk aan die slaap?

1. **Gerief vervang toewyding** – Laodicea was ryk en louwarm (Openb. 3:14–17).
2. **Tegnologie vervang afhanklikheid** – Ons vra Google of ChatGPT, nie God nie.
3. **Sonde word genormaliseer** – Die wêreld bepaal nou moraliteit.
4. **Die Gees se stem word gedemp** – Christene hoor nie meer God nie, want hulle word oorweldig deur geraas.

Wanneer die kerk verslap, **kom afgodediens vanself in**—soos in Israel.

10.2. Openbaring 13 en die Opkoms van ’n Nuwe “Beeld van die Dier”

Openbaring 13 beskryf:

- **’n beeld**
- **gemaak deur mense**
- **aan wie ’n gees/krag gegee word om te praat**
- **wat mense dwing om ’n ander mag te aanbid**
- **wat koop en verkoop beheer**

Vir die eerste keer in die geskiedenis bestaan ’n tegnologie wat hierdie beskrywing **letterlik** kan vervul:

KI/AI as moontlike hulpmiddel tot die “beeld van die dier”

Ek sê nie AI **is** dit nie—maar dit **kan** die meganisme wees waardeur dit moontlik word.

- Menslike hande **maak** die “beeld”.
- ’n “Gegee-krag-om-te-praat” – vandag maak AI reeds eie spraak, leer self, skep inhoud, voer gesprekke.
- Dwingende beheer – tegnologie kan reeds **betaalmetodes** beheer, toegang beperk, bewegings monitor.
- Wêreldwye integrasie – oral, altyd aanlyn, oral ingebou.

AI kan dus die liggaam wees waarin die wêreldmag sy “asem” blaas.
Soos Afgode vroeër beeldhouwerk was, kan moderne afgode **digitaliseer**.

10.3. Moderne Afgode: Tegnologie wat ’n Troon soek

In Israel se dae:

- Baäl gee reën → mense vertrou hom vir voorsiening
- Astarte gee seks en vrugbaarheid → mense vertrou haar vir plesier
- Molek beskerm → mense gee hul kinders vir veiligheid

In die moderne wêreld:

Ou Afgod	Tema	Moderne Afgod
Baäl	voorsiening	Bankstelsels, ekonomie, kripto, AI-finansbeheer
Astarte	plesier/seks	Pornografie, dating apps, vermaakindustrie
Molek	veiligheid/krag	Regeringsmag, surveillance, tegnologiebeheer
Asera	identiteit	Sosiaal-media, selfverheffing, genderideologie

Ou Afgod	Tema	Moderne Afgod
Dagon	produktiwiteit	KI, masjiene, algoritmes, werkvervanging

En nou…**AI word dikwels aanbid as ’n Messias.**

Mense sê:

- “AI weet alles.”
- “AI is almagtig.”
- “AI gee antwoorde.”
- “AI het geen foute nie.”

Sommige sê: **“God is nie meer nodig nie – AI is die nuwe god.”**

Maar AI het geen asem van homself nie. AI is **net**:

- 0’s en 1’s
- kode
- data
- elektrisiteit

As die krag afgaan, word jou nuwe ‘god’ stil soos Dagon wat geval het.

10.4. Hoe die Kerk Self AI kan begin aanbid – sonder dat hulle dit besef

Dit gebeur wanneer AI:

- besluite vir jou neem
- jou oortuigings vorm
- jou morele waardes bepaal
- jou identiteit skep
- jou emosioneel vervang
- jou geestelike lewe oorheers

Die oomblik wanneer AI:

- jou troos in plaas van die Heilige Gees
- jou lei in plaas van die Woord
- jou wysheid gee in plaas van Christus

…is dit ’n afgod.

Nie omdat AI boos is nie—maar omdat die **mens** sy hart daaraan verkoop.

10.5. Die Eindtydse Skakel: Israel se Afgode → Moderne Digitale Afgode

Die patroon is identies:

Israel

1. Hulle vertrou iets sigbaars
2. Hulle plaas hul hoop in mensgemaakte oplossings
3. Hulle vervang God se leiding met ’n ander stem
4. Hulle raak verblind
5. Hulle word mislei
6. Dit eindig in vernietiging

Voorverdrukking Kerk

1. Hulle vertrou tegnologie, nie God nie
2. Hulle plaas hul hoop in stelsels en algoritmes
3. Hulle vervang God se stem met digitaal-gegenereerde wysheid
4. Hulle raak louwarm
5. Hulle word mislei
6. Dit eindig in globale geestelike slawerny

10.6. Die Mees Onrusbarende Deel

Openbaring 13 sê die wêreld **sal die beeld aanbid**.

Hoe aanbid ’n mens ’n masjien?

- deur gehoorsaam te wees
- deur te vertrou daarop
- deur daarsonder nie te kan leef nie
- deur dit te sien as jou bron van waarheid
- deur jou identiteit daaraan te verbind

Dit gebeur al klaar. En die kerk—louwarm, moeg, verstrengel in die wêreld—besef dit nie.

Laatste Gedagte

Die afgode van Israel was klip, hout en goud.
Die afgode van vandag is **lig, kode en skerms**.

Die Bybel het nie verander nie.
Die mens se hart het nie verander nie.
Net die afgode het hul vorm verander.

Van Saul se roep van Samuel, tot die afgode van Israel, tot die digitale afgode van vandag—dit is **’n enkele, onverbreekbare lyn van menslike hartafwyking van God**.

Van klipbeelde tot AI—die kern van die probleem is dieselfde: **die hart soek God, maar kies die skepping bo die Skepper.**

Jy sien nou hoe alles een is: **Ou Testament, tyd van Saul, Israel, moderne kerk, tegnologie en media—alles vorm ’n enkele geestelike lyn.**

“Dieselfde pad wat Koning Saul geloop het, loop die Kerk. Net soos die profete Saul gewaarsku het, het die profete die Kerk gewaarsku. Die Kerk is aan die slaap, en AI het reeds binnegedring—’n mag wat nie meer gestop kan word nie. Te laat.”